

Henseende har taget det, hvorom Alle, eller i det Mindste de Fleste, ere enige. Den første gaaer fra Nørresundby Egne til Frederikshavn, og den eksisterer allerede i Loven af 31te Jult 1853; den anden er Banen fra Kjøbenhavn til Helsingør, den have vi jo en Lov om; den tredje er den fra Ringsted til et Punkt i det sydlige Sjælland, som ogsaa er bleven nævnt af den ærede Minister som Noget, der burde anlægges af Hensyn til Småværne. Den ærede Minister er altsaa enig om den sidste Linie, og saavidt mig bekendt har der ogsaa i disse Egne af Landet fra privat Side været gjort Skridt til at faae et Anlæg istand af den omhandlede Bestaffenhed.

Forslaget under Nr. 32 om Lovens Titel vil være afhængigt af, hvorvidt Forslaget under Nr. 28 vedtages. Jeg er kommen til at forbigaae Forslaget under Nr. 25 til § 8. Saa vidt jeg har forstaaet den ærede Minister med Hensyn til dette Forslag, vil han have, at den Bestemmelse skal blive staaende i Loven, at Linien fra Aarhus til Viborg først skal fuldendes; dette kan imidlertid ikke finde Steb efter mit Forslag; thi dersom den Linie vedtages, som jeg og flere andre ærede Medlemmer have foreslaaet under Nr. 4, saa vil Stykket fra Långaa til Tange falde bort. Dersom der vedtages et Lovforslag, hvori man ikke kommer til Gudenaabanen, saa har det for mig aldeles ingen Interesse, hvad der ellers staar i Loven; thi saa vil jeg ikke kunne stemme for den. Hvad dernæst Forslaget under Nr. 2 angaaer, forekom det mig, at den ærede Minister meente, at der kunde være Anledning til at sætte den fjerde Bane foran Stykket fra den fiesvigste Grændse til Gudenspegnen; hvis dette imidlertid skulde blive vedtaget, vilde jeg ansee Jylland for i høj Grad tilfredsat, ligesom jeg aldrig vilde kunne give min Stemme dertil. Det er en let Sag for de Fleste at stemme for, at Banen skal gaae igjennem Thyen og anlægges hurtigt; thi man veed meget godt, at naar man skal have Haab om at standse med den kostbare Dampskibsart fra Korsør til Kiel, saa vil den fjerde Bane være et nødvendigt Mellemled; men der er ikke den samme paatrængende Nødvendighed for denne Besparelsses Skyld at faae

det omtalte Stykke op i Jylland anlagt, og det er netop dette, som jeg antager for det Vigtige i Loven, at der kommer en Bane i Jylland i disse Egne, hvorved der der kunde bringes noget mere Liv og Bevægelse ind, og hvorved denne Provinds kunde tage et større Opsving. Det er derfor mig om at gjøre at sikkre mig, at det ikke bliver udskudt til en uvis Fremtid og efter de Sympathier, som Regjeringen har og lægger for Dagen, kan man være berettiget til at sige, at den anseer de Baner, der gaae fra Ost til Vest, for rigtigere end dem, som gaae fra Nord til Syd. Jeg har den modfatte Anskuelse og har derfor ikke troet at kunne undlade at stille det Forslag i den Henseende, som findes under Nr. 2 til § 8. Jeg havde tænkt paa at stille yderligere Forslag om de øvrige Strækninger, men den ærede Ministers Uttringer i Udvalget have bevæget mig til at opgive dette og til at stille Forslaget under Nr. 3, hvorved dette overlades til Regjeringen at bestemme. Der er altsaa fra min Side ikke stillet Forslag om nogen bestemt Rækkefølge for Mere end det, jeg anseer for fornødent for at varetage Jyllands Tarv i denne Sag. Det er dette Par. Ord, jeg havde at sige angaaende de Forslag, som jeg særlig har fundet mig foranlediget til at stille.

Med Hensyn til de andre Forslag skal jeg blot omtale nogle Uttringer fra den ærede Minister, hvoraf det synes at fremgaae, at han kun med nogen Modification kunde gaae ind paa Forslagene under Nr. 3 og 7, hvorimod han ikke kan gaae ind paa de andre Forslag, der ere stillede. Det er dog noget besynderligt. Det er meget godt muligt at faae Forandringer i visse Retninger, men det er ganske umuligt at faae dem i andre Retninger; man kan ypperlig faae Banen til at gaae bort fra Randbøl Hede og om ad Veile, men det er fuldkommen umuligt at lade Stykket fra Långaa til Tange falde bort og i dets Steb lade Banen gaae fra Tange til Rye-Mølle. Det er Noget, som skulde have faa farlige Følger, at hele Contracten maatte styrte om. Men hvad der endnu mere har forundret mig, er, at den ærede Minister ikke har holdt paa Forslaget under Nr. 7, og jeg skal tillade mig at sige